U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **V. H.,** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 9. 2006, č. j. 59 Az 92/2005 – 25,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Ostravě, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 15. 7. 2005, č.j. OAM-1224/VL-10-12-2005. Citovaným správním rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ust. § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb. Žalobce v kasační stížnosti namítal, že Krajský soud v Ostravě i žalovaný správní orgán chybně posoudily podmínky pro udělení humanitárního azylu podle ust. § 14 zákona č. 325/1995 Sb. Navrhl proto zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci Krajskému soudu v Ostravě k dalšímu projednání. Současně požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a o tlumočníka do ukrajinského jazyka. Navrhl rovněž přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 1. 2007 byla žádost žalobce o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti zamítnuta. Následným usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 2. 2007 byl pak žalobce vyzván, aby předložil plnou moc udělenou advokátovi a jeho prostřednictvím doplnil kasační stížnost o důvody ve smyslu ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl zároveň poučen o následcích nesplnění výzvy. Uvedené usnesení bylo žalobci doručeno náhradním způsobem na adresu, kterou sám označil v kasační stížnosti. Jiné místo pobytu nebylo zjištěno. Na výzvu soudu žalobce nereagoval ve stanovené lhůtě a neučinil tak ani do dne rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Po zhodnocení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky řízení nejsou splněny. Žalobce sám nemá předepsané právnické vzdělání, plnou moc advokátu, který by jej zastupoval v řízení kasační stížnosti ani na výzvu soudu nedoložil. Nedostatek povinného právního zastoupení žalobce je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který se však postupem podle ust. § 108 odst. 1 s. ř. s. odstranit nepodařilo. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobce podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. odmítl. Soud nerozhodoval již samostatně o žádosti žalobce o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti, neboť ten vyplývá přímo z ust. § 32 odst. 5 zákona č. 325/1999 Sb., stejně tak soud nerozhodoval o žádosti o ustanovení tlumočníka do ukrajinského jazyka, neboť takováto potřeba nevyšla v řízení najevo.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 4. července 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu